

عنوان مقاله:

کاربرد مدل سلسله مراتبی رزگن در تحلیل مورفولوژی مجرای رودخانه (پایین دست سد سبلان تا تلاقی رودخانه اهر چای)

محل انتشار:

پنجمین همایش ملی ژئومورفولوژی و چالش های محیطی (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 4

نویسندگان:

محمدحسین رضایی مقدم - استاد ژئومورفولوژی، دانشگاه تبریز

مسعود رحیمی - دانشجوی دکتری ژئومورفولوژی، دانشگاه تبریز

خلاصه مقاله:

سیستم های رودخانه ای در نتیجه فرایندهای عادی فرسایش و رسوبگذاری دستخوش تغییر می شوند. از اینرو، در گذر زمان، تغییرات قابل ملاحظه ای در مورفولوژی و دینامیک سیستم های رودخانه ای صورت می گیرد (کندولف و پایگی، 2003 : 105). در برنامه ریزی هرگونه پروژه ای در امتداد رودخانه ها، آگاهی از اصول ژئومورفولوژی رودخانه ای و فرایندهای مجرا به محققان اجازه می دهد تا رابطه بین فرم و فرایند در چشم انداز را درک کنند. ارزیابی های ژئومورفیک عموماً شامل جمع آوری داده ها، بررسیهای میدانی و ارزیابی پایداری مجرا است که مبنایی برای تحلیل و طراحی تشکیل می دهد (کارگروه بازسازی رودخانه، 2001 : 26). مورفولوژی رودخانه ها در حفاظت و مقابله با سیلاب به واسطه پیوند و ارتباط آن با زیستگاه های طبیعی و انتقال سیلاب از اهمیت خاصی برخوردار است (سیر و همکاران، 2003 : 2). رودخانه ها از منظر مورفولوژیکی معمولاً دارای بازه های مشابه، با الگوهای قابل تکرار، می باشند که این امر منجر به تلاشهای متعددی جهت طبقه بندی آنها شده است (روپر و همکاران، 2008 : 427 - 417). در طی دهه های گذشته، طبقه بندی های ژئومورفیک بسیاری در رابطه با رودخانه ها ایجاد و توسعه یافته است (کندولف و پیگی، 2003 و شرودر، 2013). رویکردهای جدید طبقه بندی رودخانه بر روی تحلیل های حوضه ای مرتبط با مدیریت اراضی و بازسازی رودخانه تمرکز دارند. استفاده از یک رویکرد سلسله مراتبی، درک کل نگرتری از فرایندهای حوضه ای را امکان پذیر می سازد (شرودر، 2013 : 739).

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/698017>

